

ԼԱՆՔ ԵԹԷ ԽՆԳԱՆՔ

Երբոր կ'լսեմք որ այս ինչ անկիւն
 Ի հնուան ցրտ ած Հայոց բազմութիւն,
 Չեւնարկ մի կրնէ զխումամբ ազգասէր,
 Օ,ի մաքեր չորցած լինին պաղարերս.
 Եւ յանկարծ նախանձ կ'մանրէ, այն կեանք՝
 Գառն տղխտութեան բանալով փասնգ,
 Լանք եթէ խնդանք:

Լանք արդեօք երբոր փանք մի հինօրիայ՝
 Կանանեմք քանդուած՝ մոռացուած անխնայ.
 Բայց երբ վերատին ձեռք աշխարհաշէն՝
 Խնամով աւերակն կկանգնէ հիւքէն,
 Եւ կխամանուի յանկարծ այս ձեւնարկ
 Կմարի եւանդս կբազրի խնամք,
 Լանք եթէ խնդանք:

Լանք եթէ խնդանք որ երկու երկք
 Եզգային Գալրոցք կուսան աշակերտք.
 Որ հաստատ ուսում դեռես չընդունած
 Օւրկ դաշտախարէ արդի ուղղութեանց,
 Վայշապիս կասու ին մաքերն անմշակ,
 Չեր աշակերտաց վերան մեք, եղբարք,
 Լանք եթէ խնդանք:

Լանք երբ կանանեմք որ Գալրոց անուն
 Եյթմիկ կկրէ, խիստ շատ աղտոտ առն.
 Եւ կամ թէ, խնդանք որ փարպետը քաջ
 Չնայիր յուսման ոչ յահակ ոչ յաջ,
 Եյլ կքարողէ հին հին զառանցանք՝
 Եւ միջին դարու կաւաւածէ կեանք,
 Լանք եթէ խնդանք:

Լանք եթէ, խնդանք թէ նոր սերունդներ՝
 Բարձրագոյն ուսմանց կիւթթան տեղեր,
 Միայն իրաւանց և հանգիստ կեանքի՝
 Եւսանց զխտութեան Հայ ողբոյ՝ լեզուի

Կփնտս են միջոց, պատուանուն և փանք,
 Չեր վերայ մեր նոր ազգասէր եղբարք,
 Լանք եթէ, խնդանք:

Կամ ազգասիրաց տեսնելով խուճերս,
 Որ դատարկ խօսքով կհիմնեն պաշտաներ,
 Բայց արդեամբ չգար ձեռքերնէն մի բան,
 Երբ փողին խօսք դոյ մունչ կըլլան բերան,
 Լոկ չոր նպատակ, կարճատե փախաք
 Ենդրամ և անգործ չունենալով յարգ՝
 Լանք եթէ, խնդանք:

Լացին շատ աչքեր կեղծեալ արտասուօք,
 Խնդային սրտեր անտարբեր՝ անհոգ,
 Եւ շատ լեզուներ օգոբան անսանձ
 Մնաց մեր ազգին պաշտպան լի Եստուած
 Ետելով սրճան, այս է մեր նոր կեանք,
 Ինչ կասէք աղգիս բանխնայ անդամք,
 Լանք եթէ, խնդանք:

Ս. Մարտիկանց:

ԻՄ ԾԱՂԻԿ ԱՇԽԱՆ

Ձե բացած աչքերս, ամէն առաօտ,
 Ծնողիկ ինձնից շուտ ընդ լոյս անաղօտ
 Բացուումիւր դու, եւ հոտով անուշ
 Մեղմում կաւերս դրուած քեզ զիմ ուշ:

Երբ ես սննեակում դէմ լուսամտի
 Նօտած մտայող ձեռս ի ծնօտի,
 Ծնողիկ ո՛հ զիտես ի քեզ նայելիս,
 Որքան ցնծում էր սիրտս ու հոգիս:

Ինչո՛ւ արդ ինչո՛ւ անհետ քո ծաղիկ,
 Ո՛ր է, ո՛հ ո՛ր է քո հոտ անուշիկ.
 Ո՛ր են այն դուարե՞ կանաչ տերեւներ
 Որք սցղոյն ընդ զով տային սղջոյններ:

Ո՛հ, այսօր երկինք բարդ ի բարդ ամպեր,
 Հիս սիսից փչէ հովն սառնաբեր,
 Եւ մերձ կայծակունք զեմեր հաւանեն,
 Որոտմունք անեղ վերդիր զզրղեն: